Завръвявам, в. Завъртявам

Завръвя, в. Завървя

Завръгам, в. Завъргам, Завъргям. И онзи, които помне се завръгат и мятат за кица. Л. Д. 1873. р. 222.

Завръзя, в. Завръзя.

Завръзвам, -увам, в. Завързвам.

Завръзване (то) вм. обвръзване, обвезване; завъ-рзване: Да става всяко условие с писмено завръзване. Л. Д. 1869 р. 20.

Завръля, в. Завръля: попаломи се зеголяма печал, та си завръли на слуха здравето. Л. Д. 1873. р. 218.

Заврълица (та) в. Завърлица.

Завръля, в. Завърля. Дето се пущат добичетата ... как заврълят. Л. Д. 1873. р. 267. да по да не бъде поли (на дасканските поли) да се заврълят у нас. Л. Д. 1869 р. 166.

Завръска (та) вм. възел, връзка: въдрятта и останалите завръски, които съдържахя кесовете. Р. Л. 162.

Завръщам, в. Завъртам.

Завръщавам, в. Завъртявам. — вет се.

Завръщя, в. Завъртя. Ако ми не стоиши, ще завръщи свиналка търговийка на крака Зк. 122. богрятта свитина ще завръщи и у нас. Л. Д. 1871 р. 158. Завръщя воля та на частни от собр. Р. 52.

Завръщя се. в. Завъртя се: Слънцето се завръщя...

Завръщам ~~се~~. ~~Дл~~. в. Завъртам.

Завръщавам, в. Завъртявам

Завръщя, в. Завъртя.

Завръщя, в. Завъртя

Завръ́щ, щи, гл. свр. от Завирам, Завирявам: до гъв завръщ водата с ключ. в. и дъскитя, въ дъ́ждъ се.

За́връ́щ, щи, гл. св. от Завирам, тъкам; Ѿ онде ти се завръщ; Догобий чрък не можеш да завръщ чук кожетъ ви. Зк. 96.

Завръще: и като дръшлих тъй, Завръщ се между едно кервам, кайто отиване на чиятат. Х. II, 133

Завръщам, в. Завръщам.

Завръщам се, в. Завъртам се: Слънцето се завръщя около себе си по веднъж в 25 дни. Л. Д. 1872 р. 113

Завръщаване (то) от. Завръщам. Завръщаването на кръвта и чъм сърдечо. Л. Д. 1871. р. 140.

Завръщам, гл. дл. въ въръщя, при бъръ, доча ръм. 21 обръщам; Завъртам: Едно момче като завръщам. Л. Д. 1872. р. 162

Завръ́щ, а, о — и (чта) нощо що ся завръ́щ: В оназ дупка дето бяха завръщи до сега. Л. Д. 1869. р. 130